

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lysimacho. 355.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἐπειδὴ τὰς ὁδοὺς διέστρεφε τῷ κηρύγματος, καὶ τὸν Ανθύπατον ἀφίσα τῆς πίστεως, δι' ἧς ἅπαν τὸ ἔθνος χειρωθή-
ται ἢν πρὸς σωτηρίαν ῥάδιον, ὅτι τῆς καθ' ἑαυτὸν οἰκονομίας σωφρονίζει ὁ Παῦλος τὸν βλάσφημον, τὴν φλῶσιν ἐπαγαγὼν πρὸς ἐθεσίαν, τὴν καὶ αὐτὸν χειρωθήσασαν πρὸς μαθη-
τείαν. ἐδιδάχθη γὰρ σκίνω θεραπεύειν τῷ φαρμάκῳ τὴν ἀπίστιαν, ὡς αὐτὸς ἰάθη, τὴν ὅτι τὸ νόμου ἀν-
τιλογίαν. τὸ δὲ ἄλλοι χειρῶν, ἕλεον τῆς γνώμης διδοὺς ἐν ἑαυτῇ ἔχειν τῷ φω-
τὸς τὴν ἀπόληψιν, τὸν τρόπον μετα-
βάλλουσαν πρὸς τὸ βέλπιον.

Λουσιμάχῳ. τνε.

Πλυνώσασαι τὰ ἱμάτια σήμερον, καὶ αἴμιον, καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τὴν τρίτην, λέγει ἡ γραφὴ τῆς το-
δηλῶσα. οἱ ἐν ταῖς δύο Διαθήκαις καὶ
ταῖς αὐτῆς Διαθήκαις τὴν χαριστό-
τητα τῆς πολιτείας κτήσασθε, καὶ
τῆς πίστεως τὴν ἀγνείαν εὐαγγέλιον,
εἰς τὴν τρίτην τῶν κυρίων χειρω-
θῶνται ἀνάστασι. ἡ καὶ βασιλεία ἔ-
ρασαν ὀνομάζεται. σήμερον γὰρ, τὴν
τῶν νόμων λέγει καὶ ἀνάστασι αἴμιον δὲ,
εὐαγγελικὴν σημαίνει ἀλήθειαν, ὡς ὑ-
πὸ τοῦ νόμου μνηθεῖσαι, καὶ μετ' ἐ-
κείνοι φανῆσαι.

Σελεύκῳ. τισ.

Τελεῖ τὸν κύριον ἀρνησάμενος τῆς
ἀπειλῶν ὁ ἕξαρχος, τὴν τῆς ἀνθρώ-
πων πάντων ἀμαρτίαν ὑπέδειξε, τελεῖ
ἀρετῶν τὸν κτήσαντα, ἐν τῇ δό-
σει τῆς ἀρώτης ἐπιτολής, ἐν τῇ φεσί τοῦ
νόμου τοῦ γραπτοῦ, ἐν τῇ σαρκώσει τοῦ
λόγου καὶ θεοῦ ἡμῶν, ἢν τριπλῆ πά-
λιν μετανοήσασατο, ἀνάλογον τῷ
πράγματι ποιεσάμενος καὶ τὸ φάρ-
μακον, καὶ δείξας ὡς πάντων τῆς
κακῶν θεραπείαν, ἢ τοῦ κυρίου γέγο-
νε παρυσία.

Τῷ αὐτῷ. τνζ.

Τὸ ἄρην ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἄρην

prædicationis vias peruertebat, ac Procō-
fulem, cuius opera vniuersa natiō ad salu-
tē facillē allici & subigi poterat, à fide ab-
ducebat, idcirco impium hominem pru-
denti consilio coërcet, inuēcta ipsi, admo-
nendi causa, cæcitate, quæ etiam ipsum
cō tanquam porrecta manu duxit, vt Apo-
stolo se in disciplinam traderet. Didicit e-
nim eo medicamenti genere incredulita-
tē suam curare, quo etiam sanitatem ade-
ptus est. Per hæc autem verba, vsque ad
tempus, hanc ipsius voluntati legem fan-
xit, vt, si mores in melius commutaret, lu-
minis receptio penes ipsum esset.

Lysimacho. 355.

Abluant vestimenta sua hodie, & crasti-
no die, & sint parati in diem tertium, ait
Scriptura. Quorum verborum hæc est sen-
tentia: Qui in duobus testamentis, eorū-
que sensibus, vitæ puritatem adepti, ac fi-
dei sinceritatem consecuti sunt, ad tri-
duanam Domini resurrectionem velut
manu ducuntur: quæ etiam cælorum re-
gnū appellatur. Per hodiernum diem, le-
gis statum intelligit. Per crastinum, Euan-
gelicam veritatem significat, vt quæ à le-
ge indicata sit, ac post eam apparuerit.

Seleuco. 356.

Apostolorum princeps, ter abiurato
Domino, mortalium omnium peccatum
tacitè indicauit, qui Creatorem ter reie-
cerunt: nimirum cum primum præceptū
datum est, cum scripta lex instituta est, ac
denique cum verbum ac Deus noster hu-
manitatem induit. Quam quidem abiura-
tionem triplici rursūm pœnitentia sana-
uit, par videlicet atque consentaneum
vulnere remedium nactus, illud quæ ostē-
dens, Domini aduentum ac præsentiam
omnibus malis medicinam attulisse.

Eidem. 357.

Illud, priusquam gallus canter, idem est,

L iij